

Publicerad 2009-01-15 21:13 av Grey_Day

Solskensgul misär

Bussen åker vidare, hållplats för hållplats,
vidare mot de egentliga verkligheterna.
Klockans visare går på, tick för tack, medan
världen som existerar mellan siffrorna drömmer
sig bort till sönderskjutna hus med mosaikfönster
spruckna i gråskalor. Taxibilar transporterar neutraliserade
människor in och ut, men aldrig framåt
och de bortglömda poeterna gråter ordformade
bläcktårar i sina rosa koncervburkar, kastade
till leran vid trottoarkantens livssmuts.
Alla stenleenden är så uttjatade att de vänds
upp och ner i solskensgul misär, och alla krossade
själar spyr upp jordgubbar tills de kväljandes tvingas
skratta kärleksröda falskskratt för att inte
kvävas under enorma patetiska skosulor,
vilka blint trampar ner den sönderbrända
gräsmattan i öronvaxets mögelsporer.
Molnstenarna färdas i ljusets hastighet
och vattenträden rusar förbi när jag blir
forcerad till att inse att jag skulle tvingas leva

utan dig

även om du inte fanns...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Grey_Day med Poeter.se id #24701 innehar upphovsrätten